

ויקרא פרק כה

(ד) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו :
(טו) במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך **במספר שני תבואות ימכר לך** :
(טז) לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך :

(כה) כי ימוד אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכרו אחיו :
(כו) ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא פדי גאלתו :

(כז) וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו :

(כח) ואם לא מצאה יד די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אותו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחזתו :

מכר אילנות	מכר טרשין
אין נגאלות פחות משתי שנים שני תבואות אמר רחמנא והני בני תבואות	נגאלין פחות משתי שנים שני תבואות אמר רחמנא והני לאו בני תבואות
אין חוזרות לבעלים ביובל ושב לאחזתו אמר רחמנא ולא אילנות	חוזרות לבעלים ביובל ושב לאחזתו אמר רחמנא והאי נמי אחוזה

ויקרא פרק כז

(א) ונדבר יקנך אל משה לאמר :

פרשת ערכין

(ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר **בערפך** נפש ליקנך :

(ג) והיה ערפך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערפך חמשים שקל כסף בשקל הקדש :

(ד) ואם נקבה הוא והיה ערפך שלשים שקל :

(ה) ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערפך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים :

(ו) ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערפך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערפך שלשת שקלים כסף :

(ז) ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערפך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים :

עני שאין בידו לשלם הערך

(ח) ואם מן הוא מערפך והעמידו לפני הכהן והערין אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן : **o**

מקדיש בהמה למזבח (קדושת הגוף)

(ט) ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליקנך כל אשר יתן ממנו ליקנך והיה קדש :

(י) לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המר למיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש :

בהמה שנקדשה למזבח ונפל בה מום

(יא) ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליקנך והעמיד את הבהמה לפני הכהן :

(יב) והערין הכהן אותה בין טוב ובין רע **בערפך** הכהן בן והיה :

(יג) ואם גאל יגאלנה **ויסוף חמישתו על ערפך** :

מקדיש ביתו או נכסיו לבדק הבית

(יד) ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליקנך והעריו הכהן בין טוב ובין רע **כאשר יערין** אותו הכהן בן יקום :

(טו) ואם המקדיש יגאל את ביתו **ויסוף חמישית כסף ערפך עליו** והיה לו :

מקדיש שדה אחוזה

(טז) ואם **משדה אחזתו** יקדיש איש ליקנך והיה ערפך לפי זרעו **זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף** :

(יז) אם משנת היבל יקדיש שדהו **בערפך** יקום :

(יח) ואם אחר היבל יקדיש שדהו **וחשב** לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת היבל ונגרע מערפך :

(יט) ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אותו **ויסוף חמישית כסף ערפך עליו** וקם לו :

(כ) ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד :

(כא) **והיה השדה** בצאתו ביבל קדש ליקנך כשדה החכם לכהן תהיה אחזתו :

מקדיש שדה מקנה

(כב) ואם את שדה מקנתו **אשר לא משדה אחזתו** יקדיש ליקנך :

(כג) **וחשב** לו הכהן את **מכסת הערפך** עד שנת היבל ונתן את הערפך ביום ההוא קדש ליקנך :

(כד) בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ :

סיכום תשלומי הקדש

(כה) וכל ערפך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל : **o**

בכור בהמה טהורה

(כו) אך בכור אשר יבכר ליקנך בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליקנך הוא :

מקדיש בהמה (שאינה ראויה למזבח) לבדק הבית

(כז) ואם בבהמה הטמאה ופדה בערפך **ויסוף חמישתו עליו** ואם לא יגאל ונמכר בערפך :

חרמים

(כח) אך כל חכם אשר יחרם איש ליקנך מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חכם קדש קדשים הוא ליקנך :

(כט) כל חכם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת :

מעשר שני

(ל) וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליקנך הוא קדש ליקנך : (לא) ואם גאל יגאל איש ממעשרו **חמישתו יסוף עליו** :

מעשר בהמה

(לב) וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליקנך :

(לג) לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל :

(לד) אלה המצוות אשר צוה יקנך את משה אל בני ישראל בהר סיני :

בית זרע
אין לי אלא בית זרע
שדה גפנים ושדה קנים
ושדה אילנות מנין?
ת"ל: שדה, מ"מ!

הקדיש אילנות	הקדיש טרשין
פודן בשויהן בית זרע אמר רחמנא ולא אילנות	פודן בשויהן בית זרע אמר רחמנא והני לאו בני זריעה נינהו
אין יוצאין ביובל לכהנים שדה אמר רחמנא ולא אילנות	יוצאין ביובל לכהנים והיה השדה אמר רחמנא כל דהו

ר' מאיר	ר"י ור"ש
שדה שאינה שדה אחוזה	שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה

לפי שנאמר זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף, יכול אף שדה מקנה כן? תלמוד לומר: **מכסת**